

Udtryk, men jeg tror desværre, at det kan være Tilfældet -- demoraliserende paa Samfundet ved en Lov som denne. Og endelig sætter man et stort Apparat i Gang, om hvis Følger og hvis Rækkevidde man slet ikke kan anstille nogen Beregning, enten det vil blive til stor Byrde for Staten og Kommunerne -- hvad jeg nu tror -- eller den hele Lov, som nogle antage, ikke vil have nogen videre Betydning. Men hvorom al Ting er, saa er det dog sikkert og givet, at Loven vil fremkalde megen Usikkerhed, Ulighed og Misfornøjelse ved de Bestemmelser der opstilles, hvorefter den ene har Ret til at kunne forlange, hvad han behøver til Livets Ophold, og den anden, Kommunalbestyrelsen, skal bestemme, hvad og hvor meget han skal have. Her er to modstaaende Interesser, og de ville i de enkelte Tilfælde som sagt kunne fremkalde megen Uenighed, og i hvert Fald megen Korrespondance, et Utal af Skrivelser og Opgørelser, baade for Amtmanden og Ministeren og Kommunalbestyrelsen. -- Jeg har endnu en Betænkelse ved Loven, som blev berørt ogsaa af den foregaaende Tale; det er det ulige Forhold, som denne Lov kan fremkalde paa de forskellige Steder her i Landet. Det er jo nemlig givet, at der er enkelte Steder, hvor der i Reglen finder en større Tilstrømning Sted end til andre Steder, f. Eks. til Købstæder eller Kommuner, hvor der er større industrielle Anlæg. I det Lovforslag, vi komme til at behandle efter den foreliggende Sag, nemlig Fattigloven, er der jo en analog Bestemmelse, men der er for stor Forskel paa Bestemmelserne i hin Lov, hvor det angaar den egentlige Fattighjælp, og denne Lov, hvor det gælder om Understøttelser som den, der her er Tale om. Ja, jeg skal ikke opholde Tinget videre med mine Betragtninger, der paa ingen Maade ere fremkaldte for at lægge Loven Hindringer i Vejen -- hvilket jo ogsaa vilde være frugtesløst, da jeg paa Forhaand veed, at Lovforslagets Vedtagelse maa betragtes som givet -- men jeg har kun for min egen Skyld villet udtale de Grunde, hvorfor jeg maa beklage, at jeg ikke kan stemme for denne Lov.

Casper Jensen: Afsbøde Rosenkilde mødte en Gang paa Kongens Nytorv en Dreng, som vilde sælge en Graaspurv, og som spurgte ham, om han vilde købe en Stillsids. Rosenkilde svarede hertil: men det er jo en Graaspurv! Ja, Herren kan jo gerne kalde det en Graaspurv, svarede Drengen, men jeg kalder det nu en Stillsids. -- Det gaar paa en lignende Maade med dette Lovforslag. Det ærede kongevalgte Medlem, der havde

Ordet (Goos) saa i dette Lovforslag mange af Graaspurvens Egenstaber, men han sluttede dog med, at det var en Stillsids. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, var ligesom jeg af samme Mening, at det er en Graaspurv; han motiverede det til Dels paa anden Maade, end jeg nu vil motivere det; men jeg ser ikke i dette Lovforslag andet, end at det har Stillsidsens smukke Udseende, men det har Graaspurvens Egenstaber. Naar man ser paa dette Lovforslags Overtskrift -- det er jo en meget smuk og smil Overtskrift -- saa skalde man tro, at det var noget stort, at det var, om jeg saa maa sige, noget banebrydende paa den socialøkonomiske Reformpolitiks Omraade, at der her var taget kraftig fat paa dette alvorlige Spørgsmaal men læser man det igennem og tænker nøjere over, hvad man har gennemlæst, vil man se, at det er i Virkeligheden ingen Ting; det siger meget og bethder intet. Det er en Attrap, smuk at se til, men hul og tom indvendig. -- Jeg vil tillade mig at se dette Lovforslag fra to Sider, først fra de fattiges Synspunkt og dernæst fra Kommunalbestyrelsens. -- Jeg vil da først spørge: er der noget i dette Lovforslag, der er væsentlig forskelligt fra den almindelige Fattighjælp, er der noget, som gør, at de fattige kunne se op til det og glæde sig til det paa større Maade, end de gør ved den Fattighjælp, de nu have? Jeg siger nej, det er der ikke. Naar jeg undtager Valgretten, kan jeg egentlig ikke indse, der er nogen Forskel paa dette Lovforslag og den nuværende Fattighjælp. Det er jo dog den samme Ting, der kræves, nemlig det fornødne, det, som Kommunalbestyrelsen anser for det fornødne til de fattiges Underhold. Det er det, der gør sig gældende i begge Tilfælde, og det er det samme, som nu er foreslaaet i Forslaget. Det overlades til Kommunalbestyrelsen, om det skal være Penge eller Naturalier, og om vedkommende maa bruge det i sit Hjem eller skal sættes ind i Slags finere Fattighuse -- om man kalder dem Asyl eller Anstalter, bliver i Virkeligheden det samme. Er det da lettere at saa

Rettelser.

- Sp. 2037, Lin. 19 f. o.: „for Statskassen“ indgaar.
 -- 2037, sidste Linie: „Grundlag“, læs; „Grund“.
 -- 2038, Lin. 29 f. o.: „Form“, læs; „Reform“.